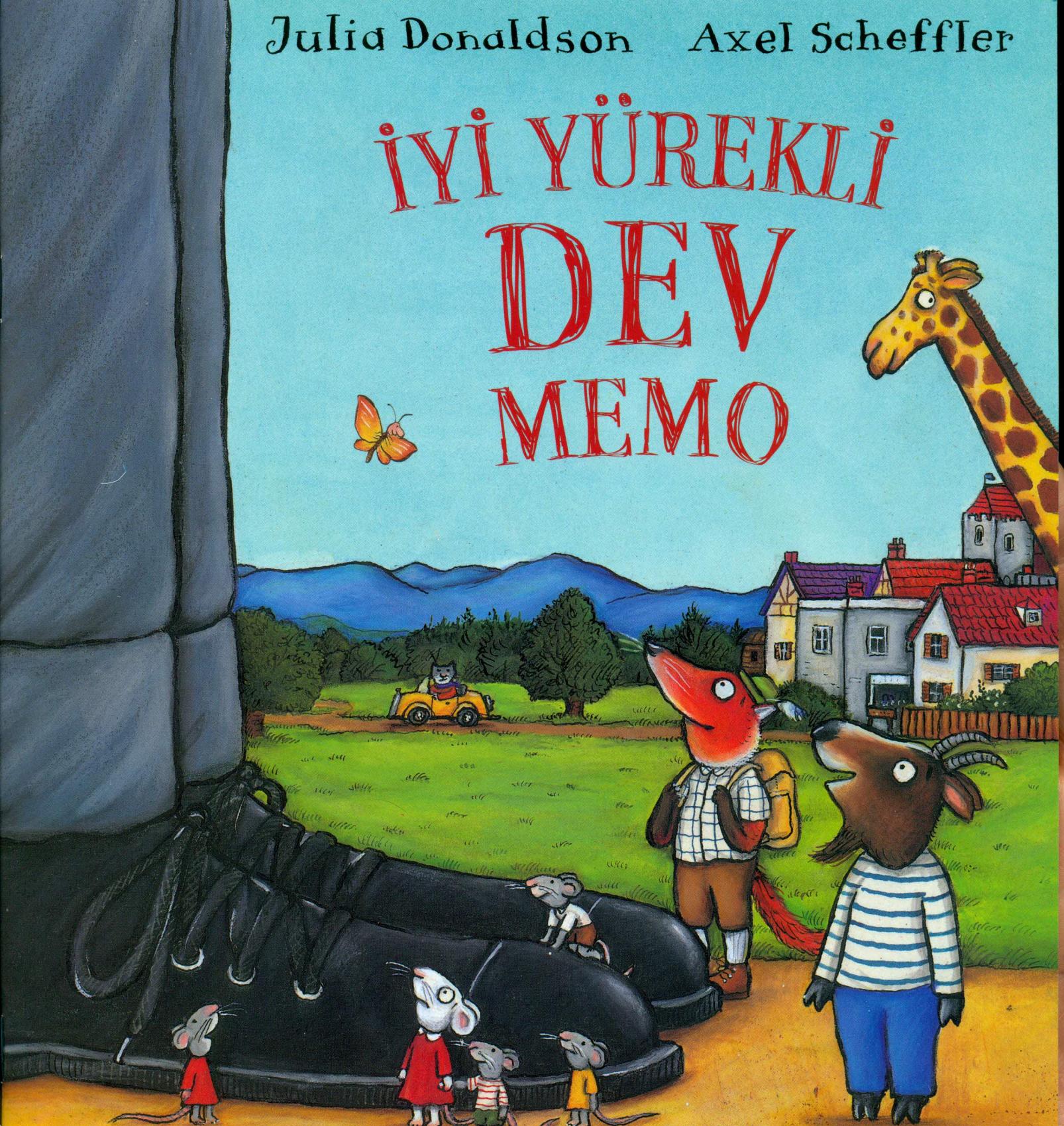
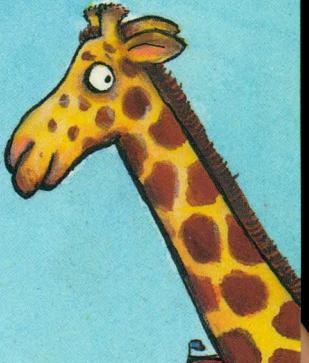

Julia Donaldson Axel Scheffler

İYİ YÜREKLİ DEV MEMO

Zogi'nin ödüllü
yazarından!

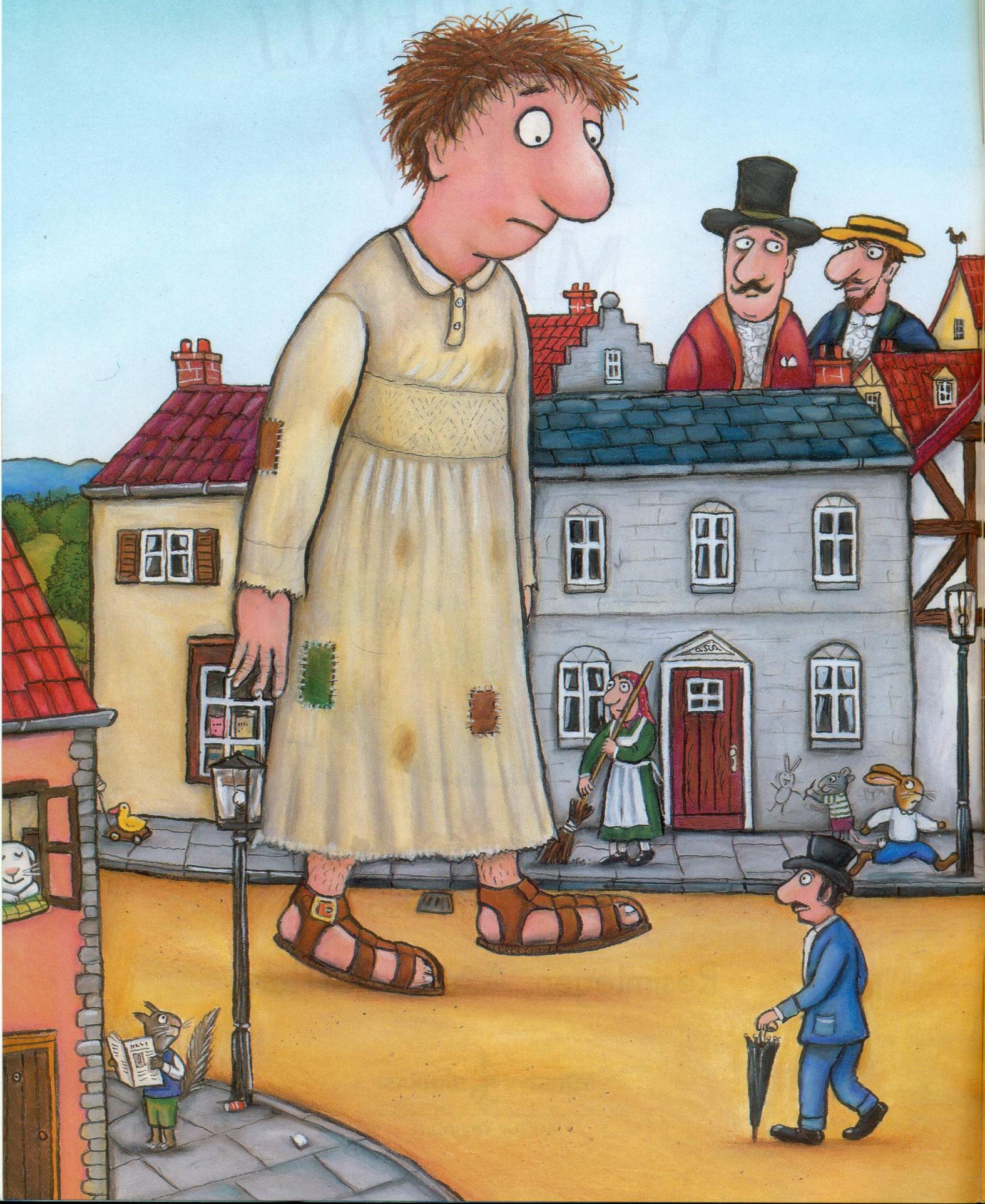
iyi YÜREKLİ DEV MEMO

Julia Donaldson

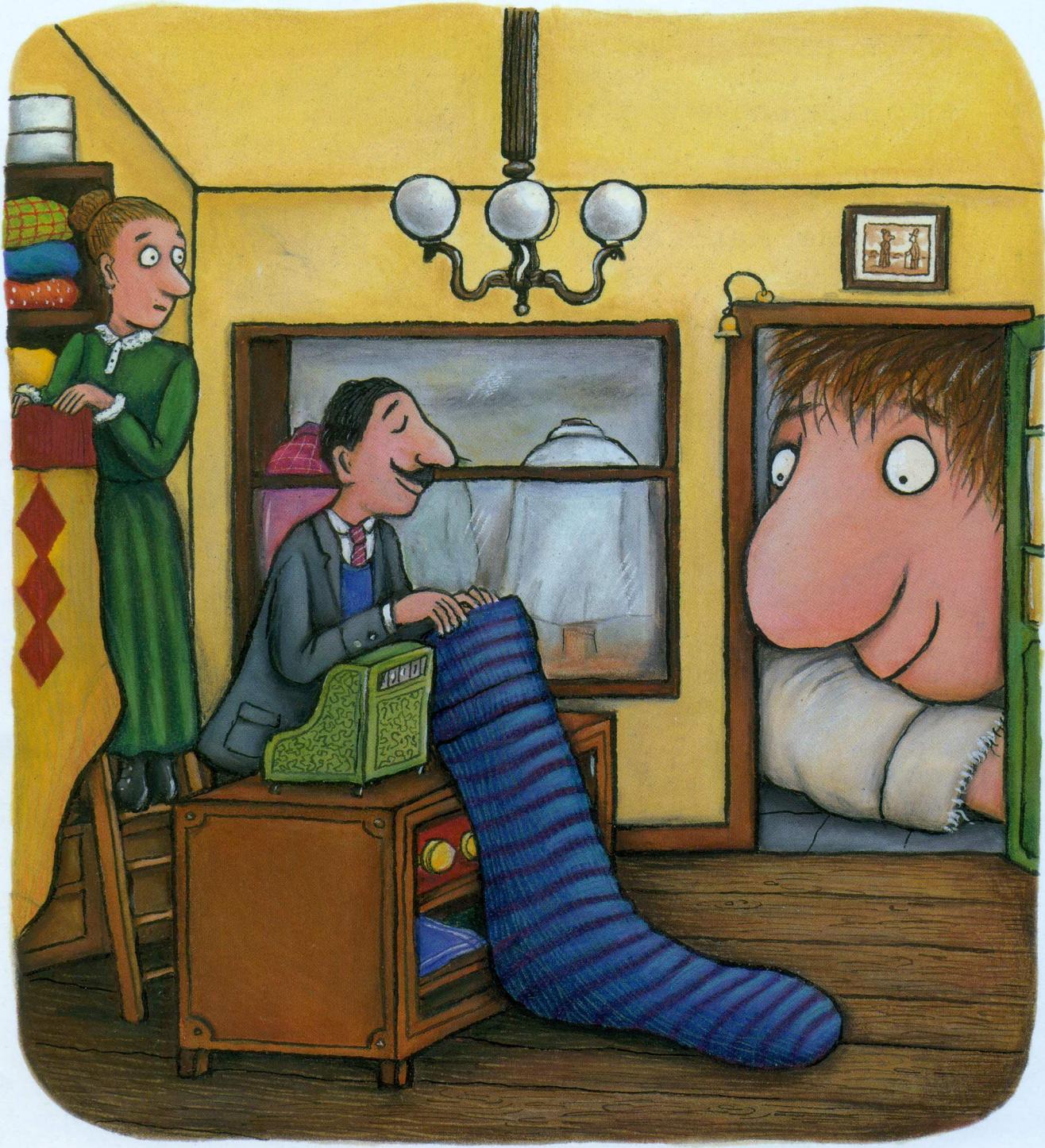
Resimleyen: Axel Scheffler

TÜRKİYE BANKASI
Kültür Yayınları

Memo bir devdi, kentin en pasaklı deviydi.
Hep aynı kahverengi sandalları
ve aynı yamalı elbiseyi giyerdı.
Üzüntüyle "Keşke kentin en pasaklı devi olmasaydım" derdi.

Ama bir gün Memo yeni bir dükkan gördü.
İçi güzel giysilerle doluydu. O da kendine:

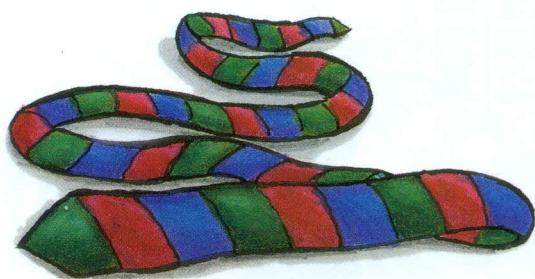
Güzel bir gömlek,

Güzel bir pantolon,

Güzel bir kemer,

Çizgili bir kravat,

Kenarları baklavalı
Birkaç çift güzel çorap,

Ve bir çift gıcırlı
Ayakkabı aldı.

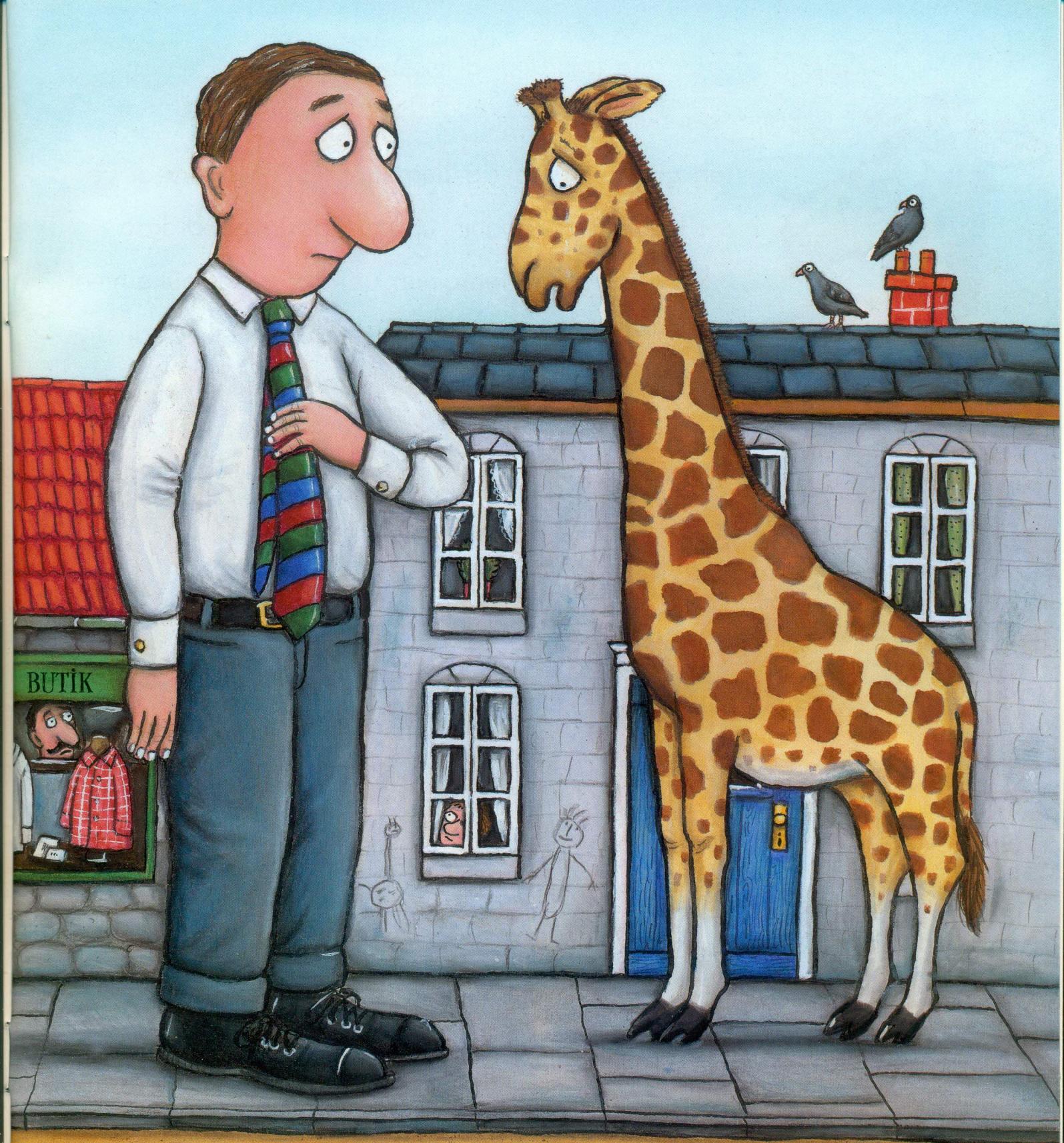
“Artık kentin en yakışıklı devi oldum” dedi gururla.

Memo çıkışken dükkândan
Eski giysilerini geride bıraktı.
Tam eve gidecekti ki
Kulağına bir ses çalındı.

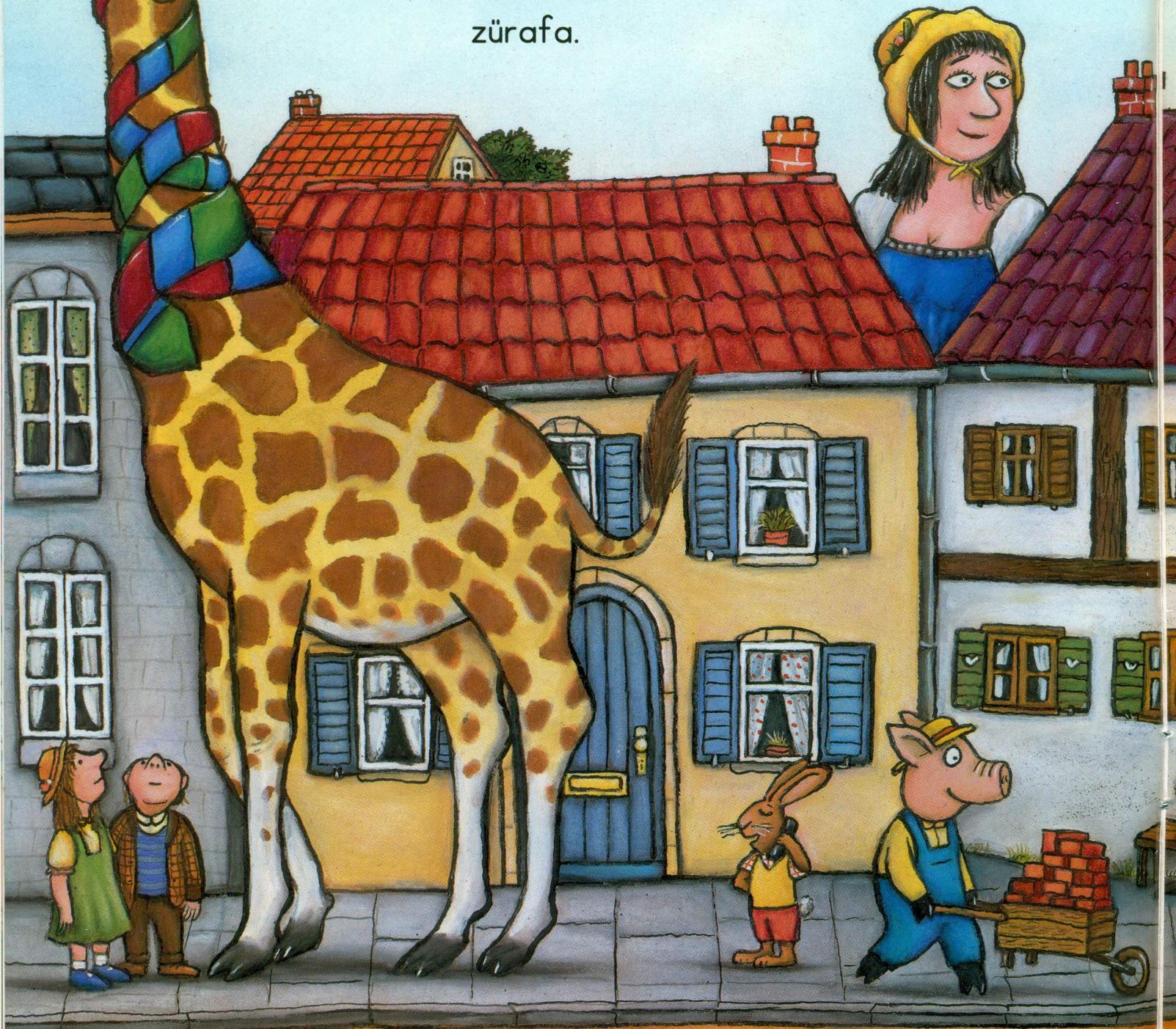
Kaldırımda kederle iç geçiren bir zürafa duruyordu.
Memo, "Söyle bana derdin ne?" diye sordu.

"Boynumdan dertliyim" dedi zürafa. "Çok uzun, üşüyor çok da.
Keşke boynuma saracak, onu sıcak tutacak uzun bir atkım olsa."

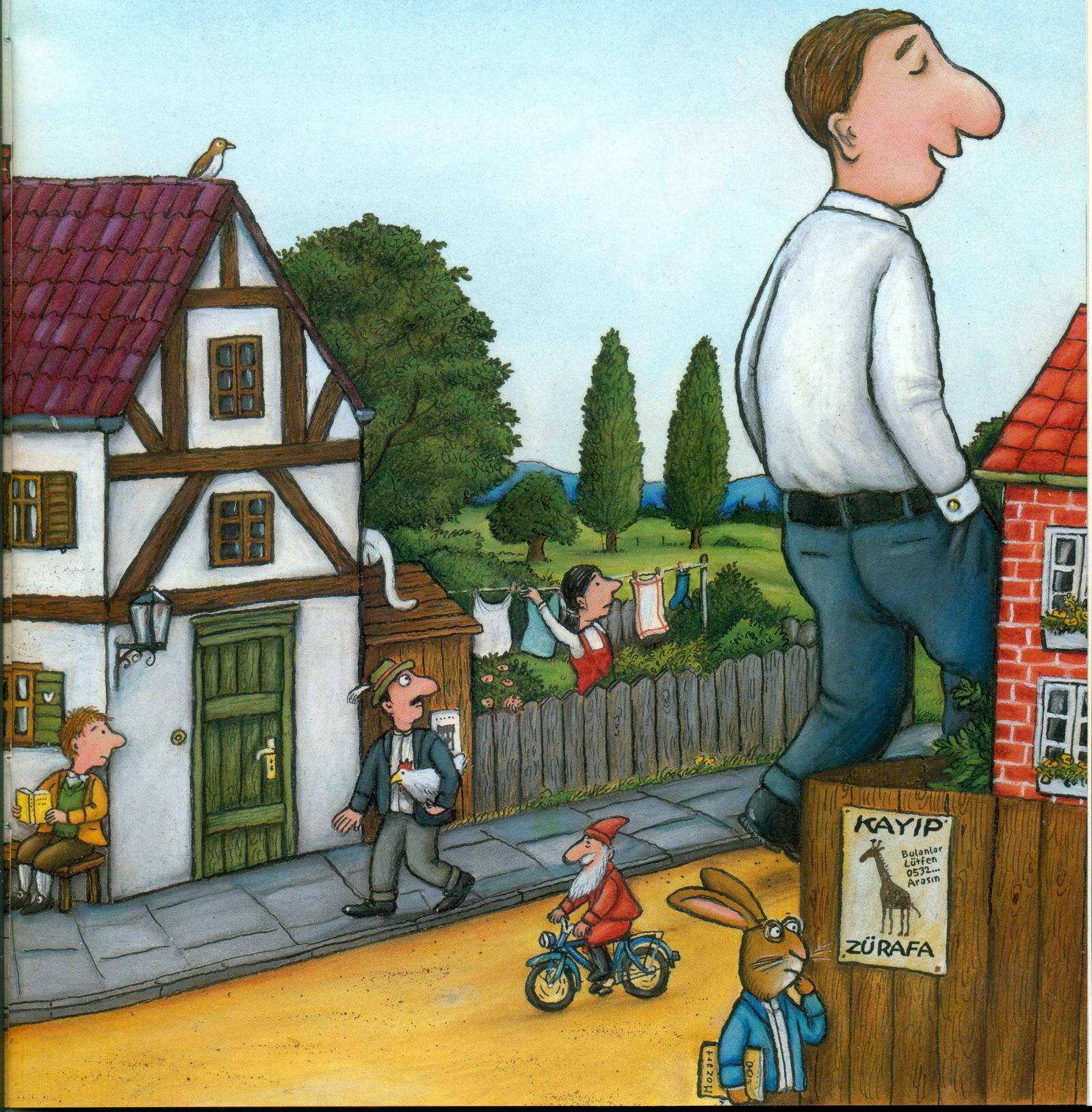
"Haydi dert etme bunu" dedi Memo ve
çıkardı boynundan çizgili kravatını.

"Zaten çoraplarına da uymuyordu" diye ekledi ve
kravatı zürafanın upuzun boynuna birkaç
kere doladı. Memo'nun yeni kravatı mükemmel
bir atkı olmuştu. "Çok teşekkürler!" dedi
zürafa.

Memo yürüken eve doğru, kendi kendine bir şarkı mırıldanıyordu:

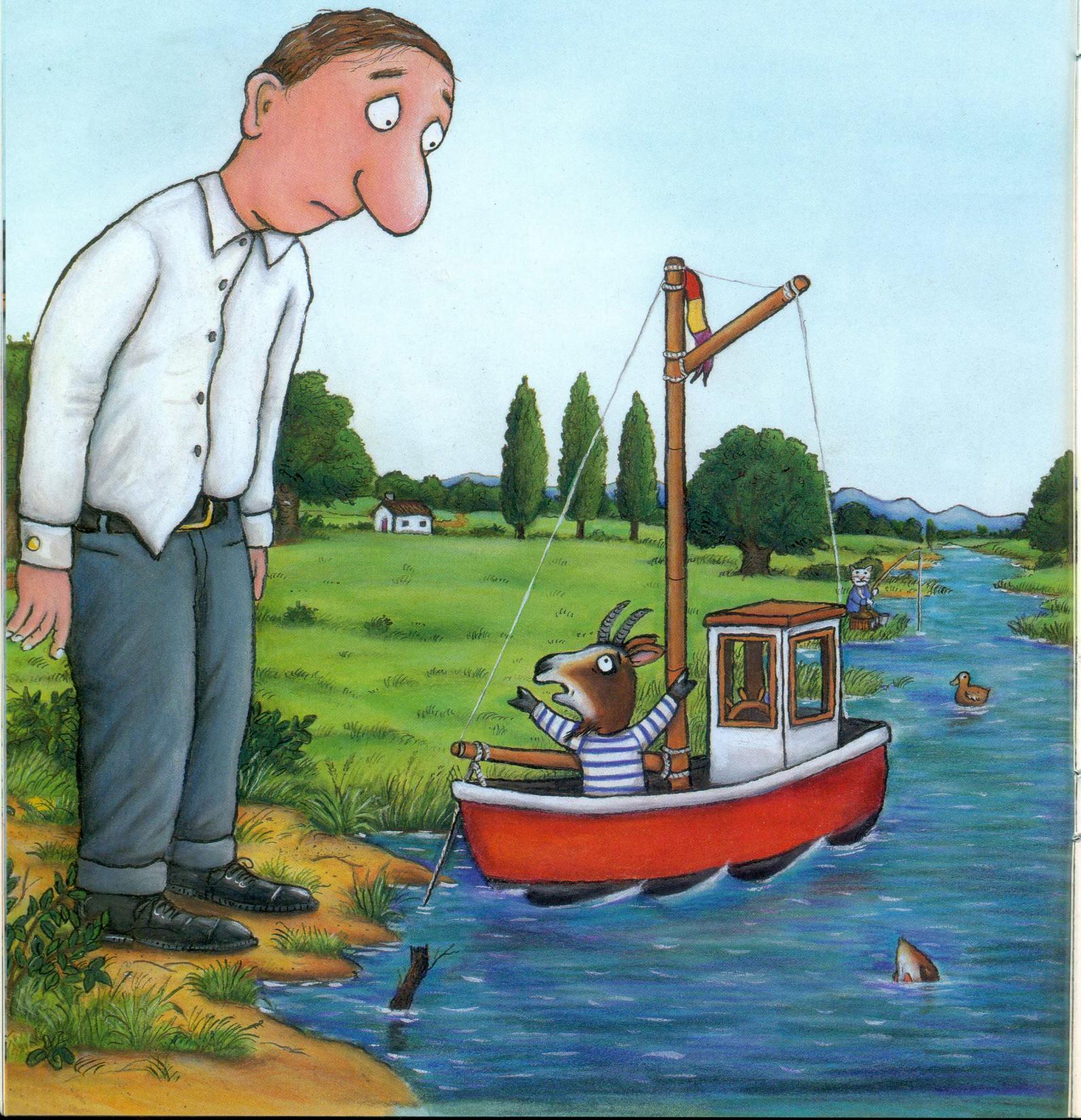
"Kravatım atkı oldu üzünen zürafanın boynuna,
Ama bir bakın bana tepeden tırnağa
Bu kentte benden yakışıklı dev bulamazsınız hâlâ."

Memo derenin kıyısına geldi.

Bir teknenin içinde mızıl mızıl meleyen bir keçi duruyordu.

Memo, "Söyle bana derdin ne?" diye sordu.

"Yelkenimden dertliyim" dedi keçi.

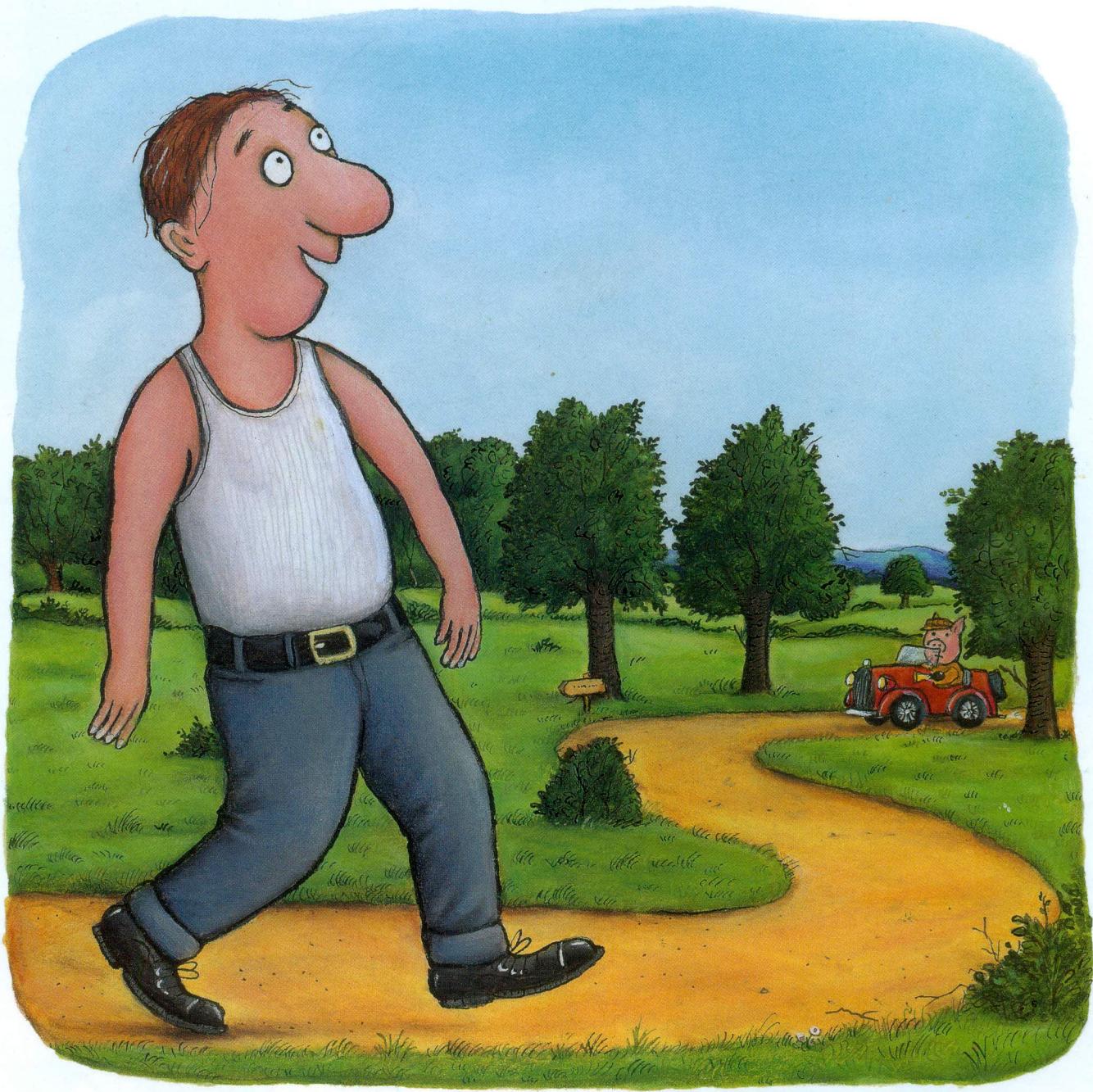
"Fırtınada parçalandı gitti.

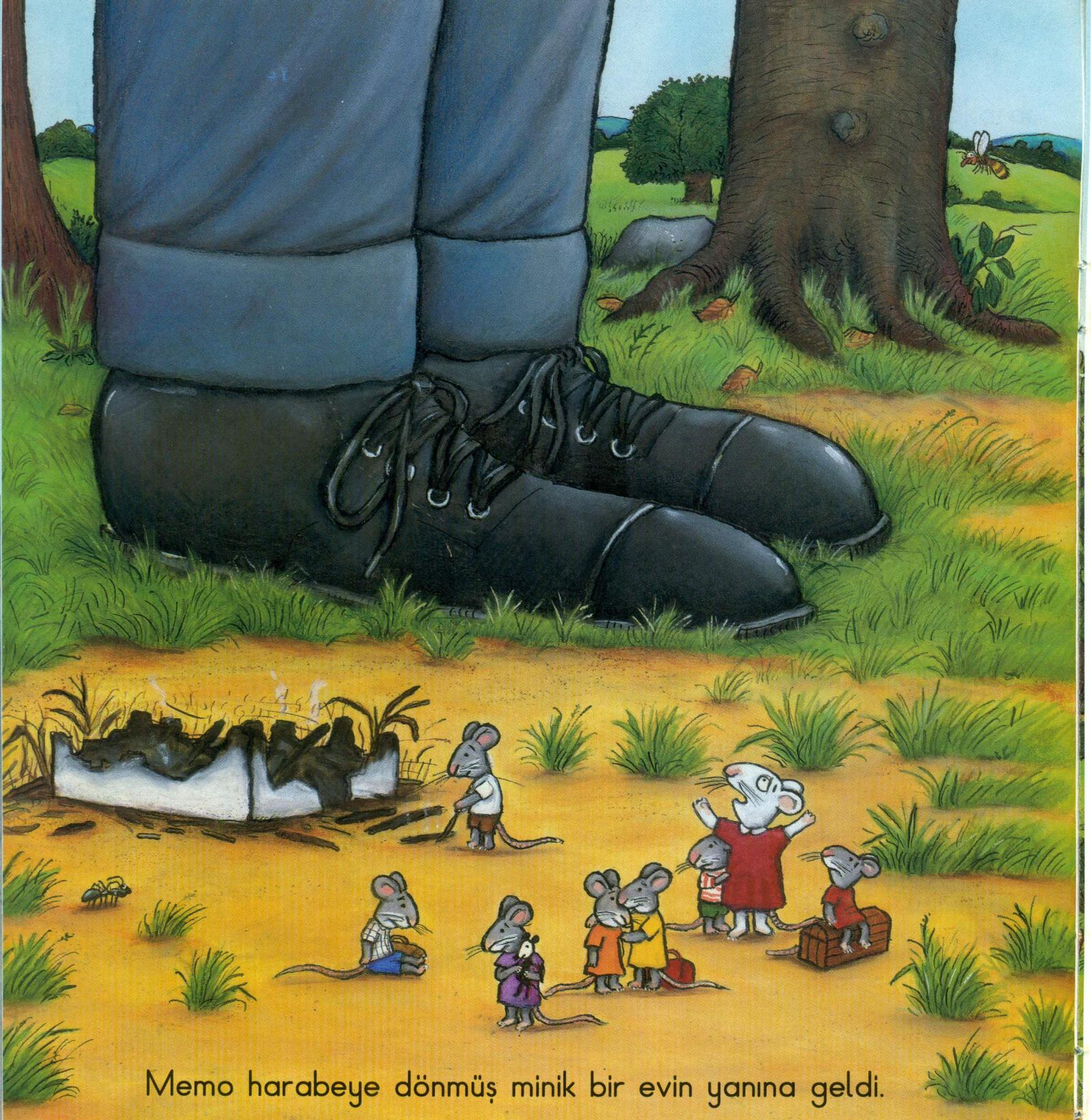
Ah keşke teknemin iyi bir yelkeni
olsaydı, sağlam ve yepyenil!"

"Haydi dert etme bunu" dedi Memo ve yeni beyaz gömleğini çıkardı.
"Zaten durmadan belimden dışarı sarkıyordu" dedi ve teknenin
direğine bağladı gömleğini. Mükemmel bir yelken olmuştu.
"Çok teşekkürler!" dedi keçi.

Memo yürüken eve doğru, kendi kendine bir şarkı mırıldanıyordu:
“Kravatım atkı oldu üşüyen zürafanın boynuna,
Gömleğim yelken oldu keçinin teknesine,
Ama bir bakın bana tepeden tırnağa
Bu kentte benden yakışıklı dev bulamazsınız hâlâ.”

Memo harabeye dönmüş minik bir evin yanına geldi.

Evin önünde minik yavrularıyla bir beyaz fare duruyordu,

Hepsi ciyak ciyak ağlıyordu.

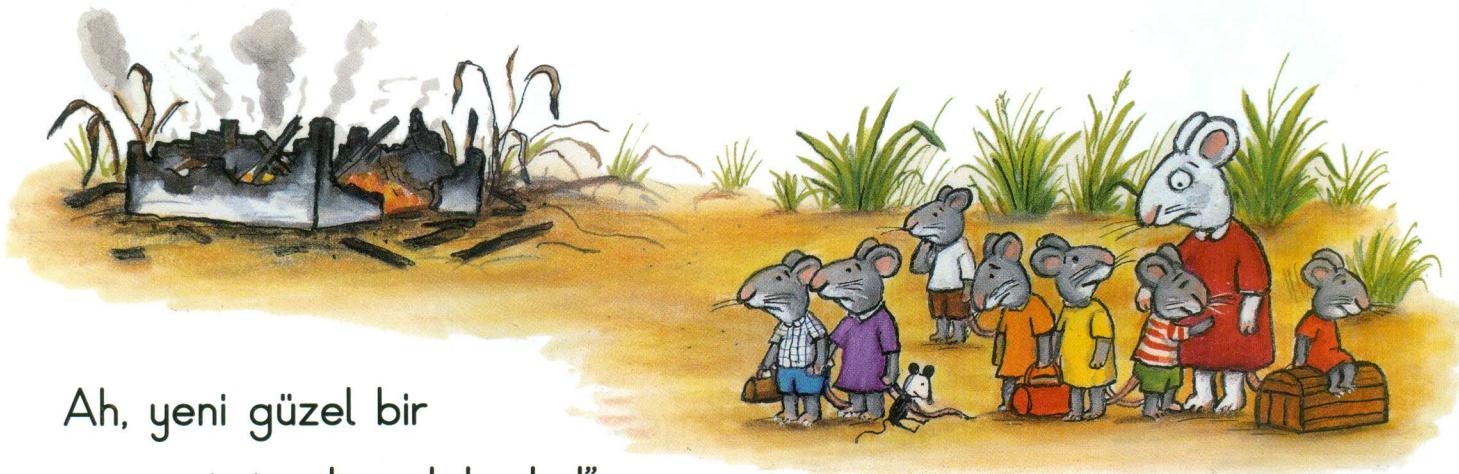
Memo, "Söyleyin bana nedir derdiniz?" diye sordu.

“Evimize üzülüyorum” diye
sızlandı anne fare.

“Tutuştu, yandı, kül oldu
Kalmadı başımızı sokacak bir köşe.

Ah, yeni güzel bir
evimiz olsaydı keşke!”

"Haydi dert etme bunu" dedi Memo ve gıcırlı gıcırlı
ayakkabılardan birini çıkardı.

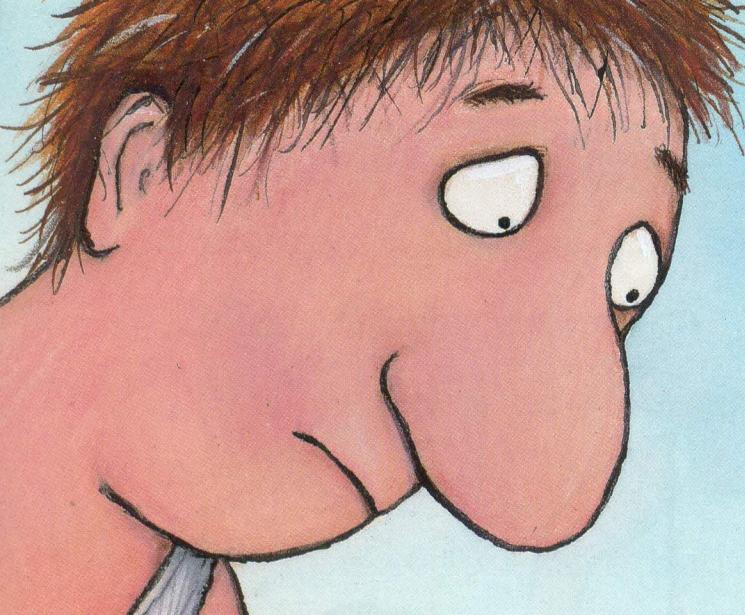
"Zaten ayağımı vuruyordu" dedi ve
anne fareyle yavruları ayakkabının içine yerleştı.
Ayakkabı mükemmel bir ev olmuştu.
"Çok teşekkürler!" diye bağırdı fareler.

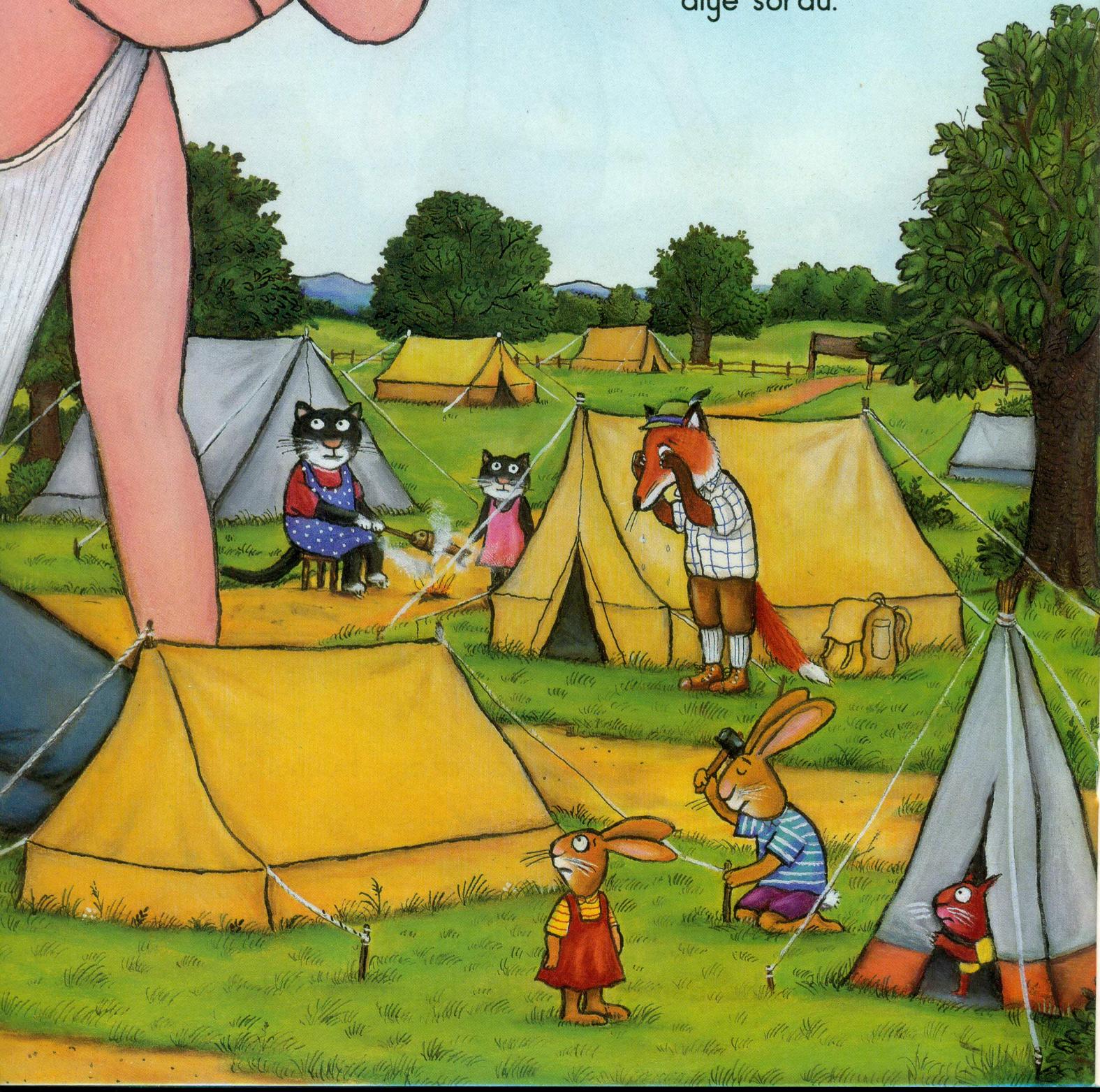

Memo artık seke seke yürüyordu, ama bunu hiç dert etmedi. Sekerek yürürken eve doğru kendi kendine bir şarkı mırıldanıyordu:

“Kravatım atkı oldu üzüyen zürafanın boynuna,
Gömleğim yelken oldu keçinin teknesine,
Ayakkabım ev oldu küçük beyaz fare ailesine,
Ama bir bakın bana tepeden tırnağa
Bu kentte benden yakışıklı dev bulamazsınız hâlâ.”

Memo bir kampinge geldi.
Çadırlardan birinin yanında
ağlayan bir tilki duruyordu.
Memo, "Söyle bana derdin ne?"
diye sordu.

“Uyku tulumumdan dertliyim” dedi tilki.

“Bir su birikintisine düşürdüm onu.

Keşke içi sıcak, kuru bir uyku tulumum olsaydı!”

“Haydi dert etme bunu” dedi Memo ve kenarları baklavalı çoraplarından birini çıkardı.

“Zaten ayaklarımı gidiyor” dedi ve tilki hemen çorabın içine girdi. Çorap mükemmel bir uyku tulumu olmuştu.

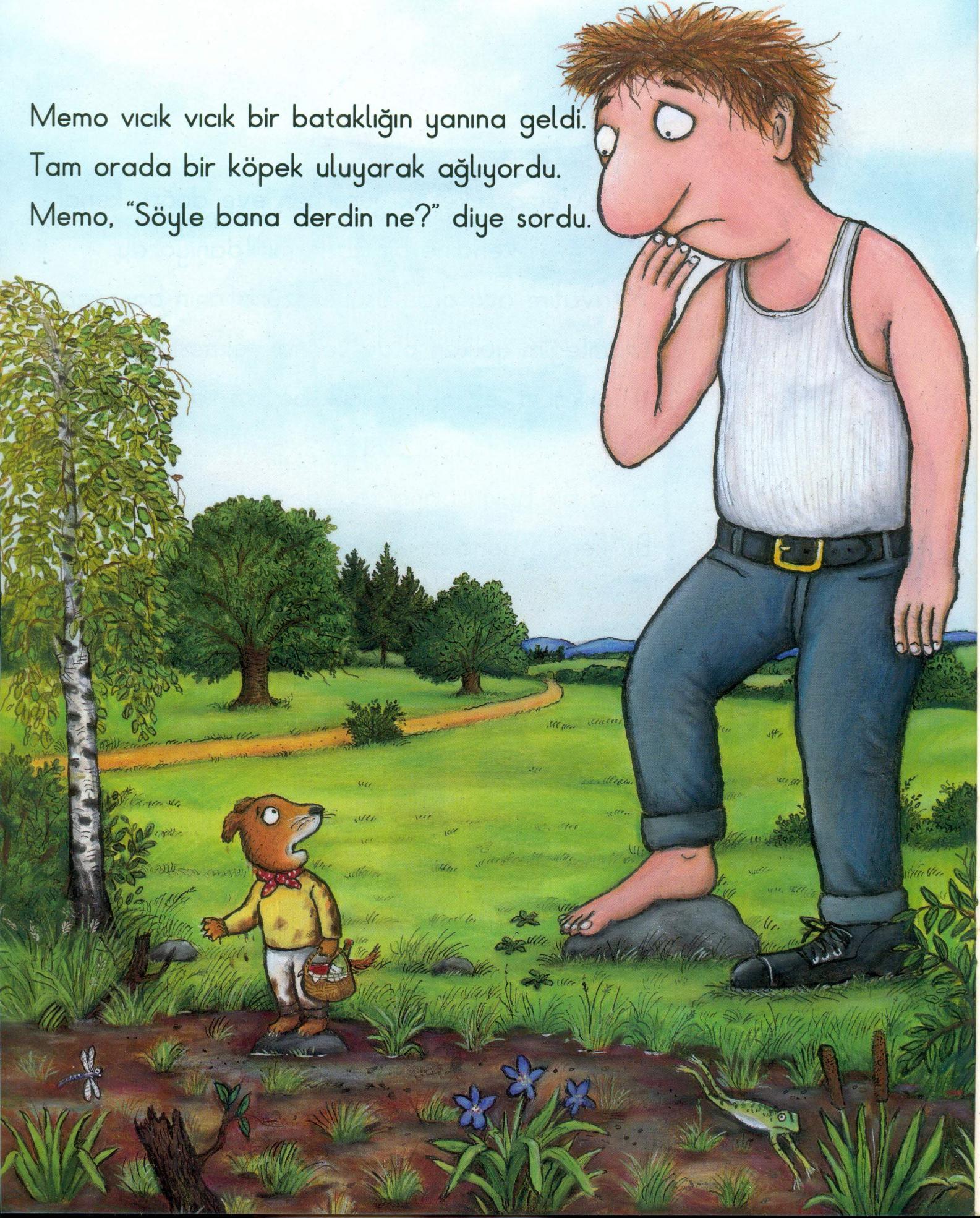
“Çok teşekkürler!” dedi tilki.

Memo sekerek yürüken eve doğru kendi
kendine bir şarkı mırıldanıyordu:

“Kravatım atkı oldu üzünen zürafanın boynuna,
Gömleğim yelken oldu keçinin teknesine,
Ayakkabım ev oldu küçük beyaz fare ailesine,
Çoraplarımdan biri yatak oldu tilkiye,
Ama bir bakın bana tepeden tırnağa
Bu kentte benden yakışıklı dev bulamazsınız hâlâ.”

Memo vicik vicik bir bataklığın yanına geldi.
Tam orada bir köpek uluyarak ağlıyordu.
Memo, "Söyle bana derdin ne?" diye sordu.

“Derdim bu bataklık,”
dedi zavallı köpekçik.

“Geçmeliyim karşıya, ama balçığa
saplanıyorum her defasında.

Keske güvenli, kuru bir
yol olsaydı.”

"Haydi dert etme bunu" dedi Memo ve
yepyeni güzel kemerini çıkardı.
"Zaten göbeğimi sıkıyordu" dedi ve
kemerini bataklığın üzerine serdi.
Kemer mükemmel bir yol olmuştu.
"Çok teşekkürler!" dedi köpek.

Bu arada rüzgâr çıktı, ama Memo hiç umursamadı.

Sekerek yürürken eve doğru kendi kendine bir şarkı mırıldanıyordu:

“Kravatım atkı oldu üzüyen zürafanın boynuna,

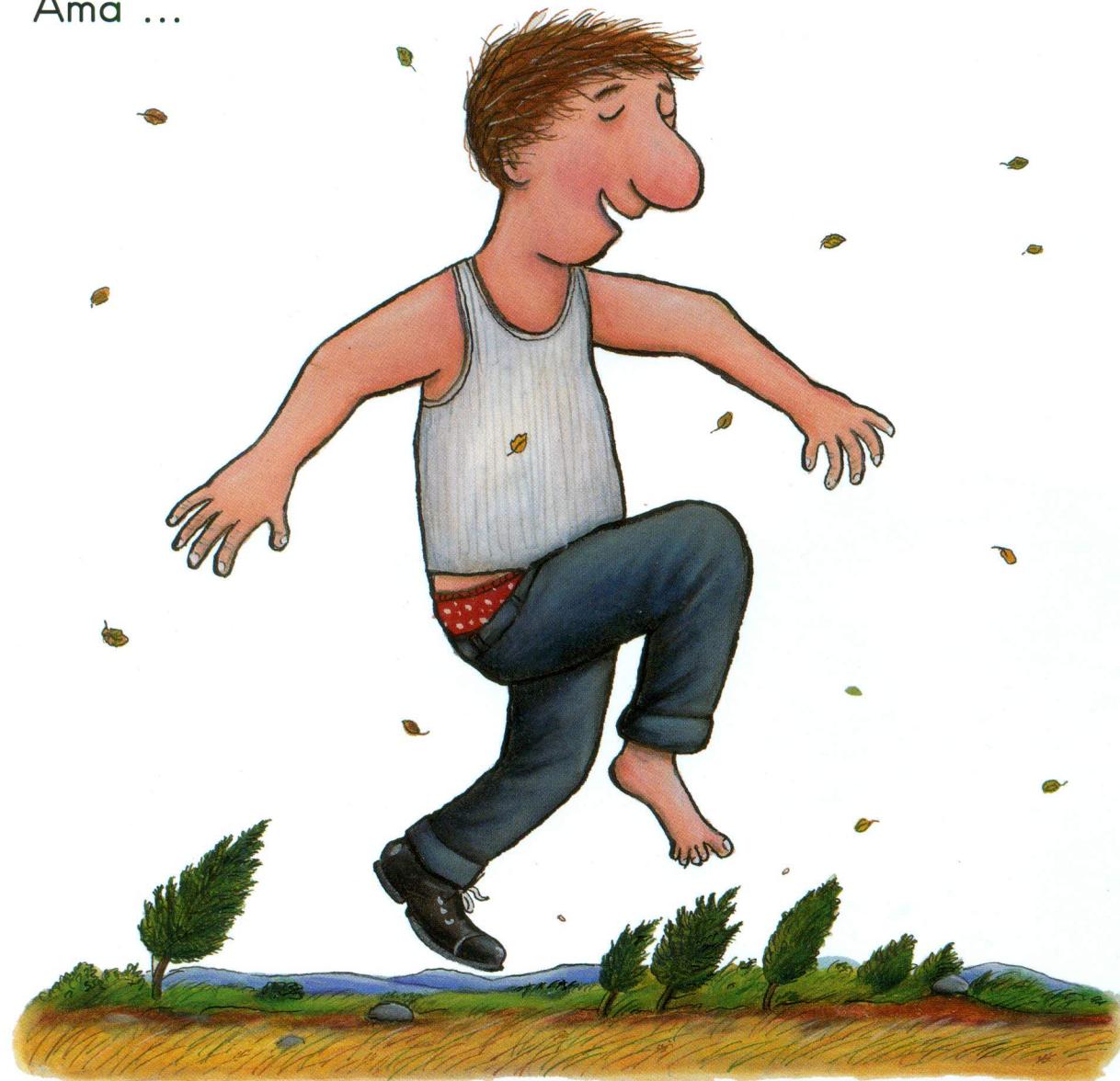
Gömleğim yelken oldu keçinin teknesine,

Ayakkabım ev oldu küçük beyaz fare ailesine,

Çoraplarımdan biri yatak oldu tilkiye,

Kemerim yol oldu köpek için bataklığın üstünde,

Ama ...”

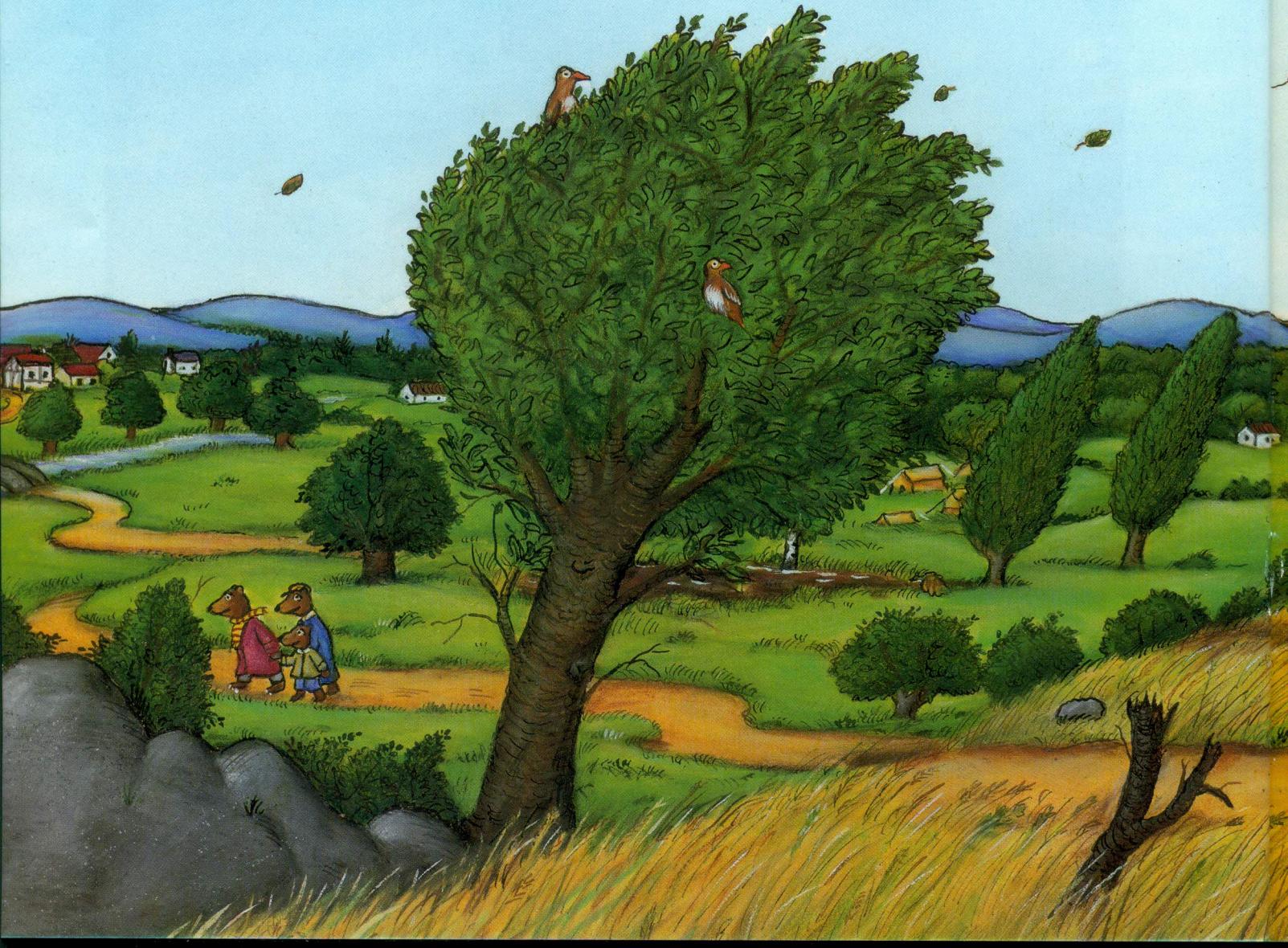

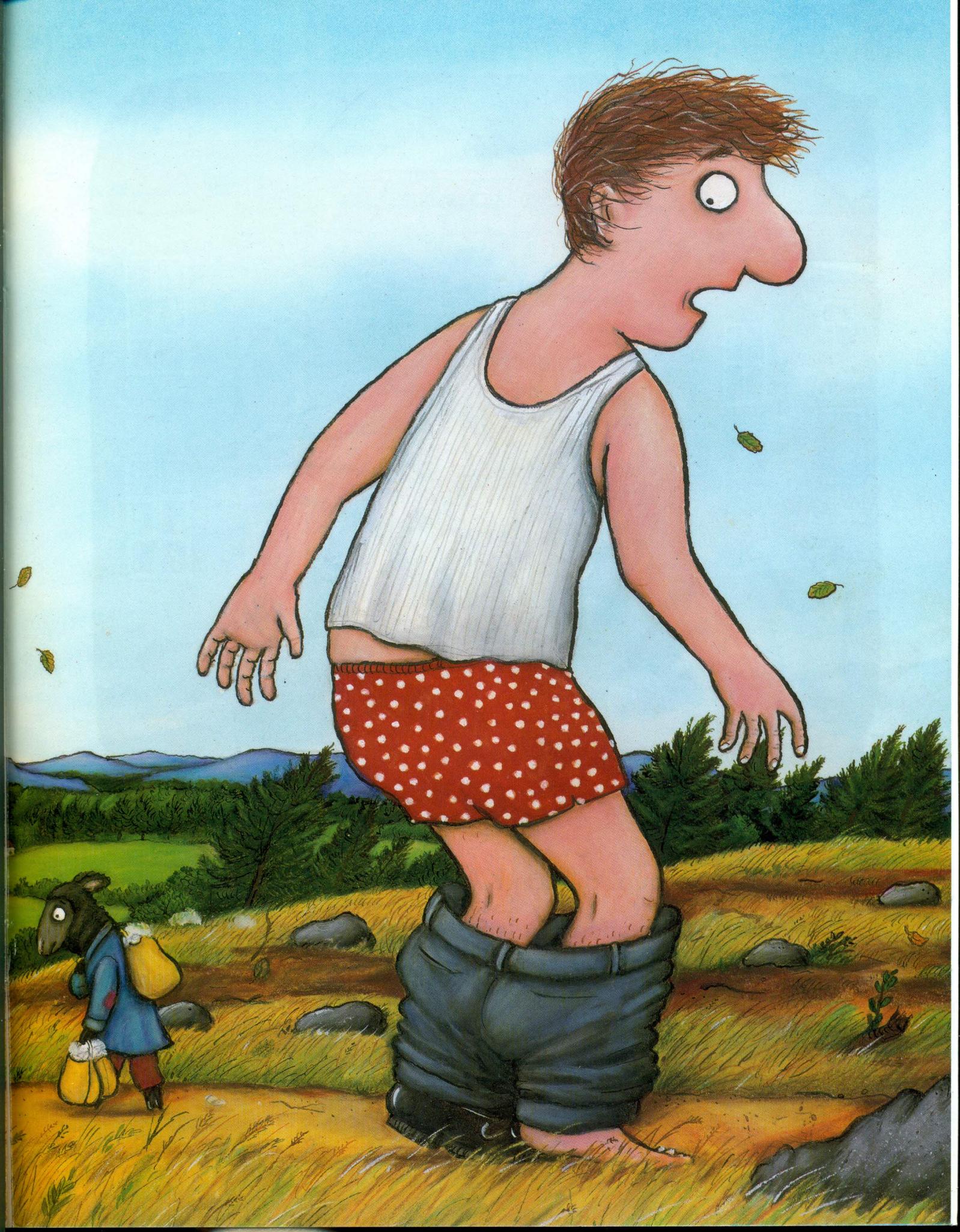
“Pantolonum düşüyor yere! En çok üşüyen devim bu kentte!”

Memo birdenbire titremeye başladı, içini bir keder kapladı, yakışıklılığından eser kalmamıştı.

Tek ayağının üstünde durdu ve düşündü. “Geri dönmeliyim o dükkâna, başka giysiler almalıyım” dedi.

Döndü gərisin geri ve seke seke dükkâna gitti.

Ama vardığında oraya, dükkân KAPANMIŞTI!!

“Hayır, olamaz!” diye bağırdı Memo. Kapının eşiğine çöktü ve yanağından aşağı bir gözyaşı döküldü. Şimdi, eve dönerken rastladığı tüm o hayvanlar kadar üzgündü.

Sonra göz ucuyla bakarken etrafa, bir torba gördü. İçindekileri bir yerden tanııyordu. Memo torbayaya yaklaştı...

"Aaa, elbisem!" diye bağırdı. "Benim eski emektar elbisem ve sevgili sandallarım!"

Memo hemen giydi onları. Eski giysileriyle çok rahat etti. "Kentin en rahat giysili deviyim ben!" diye bağırdı ve eve dönünceye kadar yolda durmadan dans etti.

Kapısının önünde, yardım ettiği hayvanlar onu bekliyordu.
Önlerinde çok büyük bir hediye paketi duruyordu.

“Haydi gel Memo” dediler. “Aç haydi paket!”
Memo paketin kurdelesini çözdü.
İçinden altın yıldızlı kâğıttan yapılmış çok güzel bir tac,
bir de kart çıktı.

“Kartın içine bak Memo!” dedi hayvanlar.
Memo tacı başına taktı ve kartı açtı.

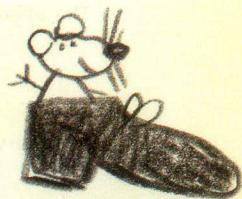
İçinde şunlar yazıyordu...

Kravatın atkı oldu üzüyen
zürafanın boynuna,
Gömleğin yelken oldu
keçinin teknesine,

Ayakkabın ev oldu küçük
beyaz fare ailesine,

Çorabın yatak oldu tilkiye,
Kemerin yol oldu
köpek için bataklığın
üstünde,

Bak işte burada çok zarif bir taç,

Sandallarına ve
elbisene çok iyi
uyacak,

Kentin EN İYİ

YÜREKLİ devine çok yakışacak.

Lola için — J.D.

Orijinal adı: The Smartest Giant

First published 2002 by Macmillan Children's Books

This edition published 2003 by Macmillan Children's Books, England

Text copyright © Julia Donaldson 2002

Illustrations copyright © Axel Scheffler 2002

Türkiye yayın hakları: © 2015, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları

Sertifika No: 40077

Çeviren: Ali Berkay

Editör: Nevin Avan Özdemir

ISBN: 978-605-332-699-1

Genel yayın numarası: 3505

9. Basım: Ocak 2019

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayının yazılı izni alınmaksızın
herhangi bir elektronik ya da mekanik yöntem kullanılarak
kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Baskı

GOLDEN MEDYA MATBAACILIK VE TİCARET A.Ş.

100. Yıl Mh. Mas-Sit 1. Cad. No: 88 - Bağcılar İstanbul

(0212) 629 00 24

Sertifika No: 12358

Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları

İstiklal Caddesi, Meşelik Sokak No: 2/4 Beyoğlu 34433 İstanbul

Tel: (0212) 252 39 91 - Fax: (0212) 252 39 95

www.iskultur.com.tr

Memo hep "Keşke kentin en pasaklı devi olmasaydım" derdi.

Sonra bir gün devler için giysi satan yeni bir dükkan gördü ve artık iyi giyinmenin zamanı geldi diye düşündü. Güzel pantolonu, güzel gömleği, şeritli kravatı ve gıcırlı ayakkabılılarıyla Memo tepeden tırnağa değişti.

Ama evine dönerken kendisinden yardım bekleyen çeşit çeşit hayvan çıktı yoluna. Memo onlara yardım edeyim derken yeni giysilerinden oldu.

"Bu yılın resimli kitapları içinde kesinlikle bir numaralı favorim. Julia Donaldson ve Axel Scheffler cennetten çıkma bir ikili." *The Independent on Sunday*

"Kim dayanabilir böyle bir masala?" *The Sunday Times*

YAŞ GRUBU:

Bu kitabı çocuğunuza 7 yaşına kadar siz okuyabilirsiniz.
Çocuğunuz okumayı öğrendikten sonra kendisi okuyabilir.

9 786053 326991

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5'inci maddesinin ikinci fıkrası e bendi
çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

KDV dahil fiyatı
12 TL